

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1089/2016
05.10.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Д., због кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Н.Р., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр. 245/15 од 09.10.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1552/15 од 08.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 05.10.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Д., адв. Н.Р., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр. 245/15 од 09.10.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1552/15 од 08.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр. 245/15 од 09.10.2015. године окривљени С.Д. оглашен је кривим због кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју му је урачунато и време које је провео на задржавању од 03.03.2015. године до 05.03.2015. године по решењу КУ бр. 4163715 од 03.03.2015. године.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име судског паушала плати износ од 6.000,00 динара, као и трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем. Од оптуженог је у смислу члана 367. став 7. КЗ одузет новац у апоенима и серијским бројевима ближе наведеним у изреци правноснажне пресуде а по потврди о одузетим предметима КУ бр. 22/15 од 03.03.2015. године МУП РС ПУ за Град Београд УКП Одељење за сузбијање привредног криминалитета.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1552/15 од 08.02.2016. године одбијене су као неосноване жалбе заменика Јавног тужиоца Вишет јавног

тужилаштва у Београду и бранилаца окривљеног, а првостепена пресуда, потврђена.

Против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр. 245/15 од 09.10.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1552/15 од 08.02.2016. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.Д., адв. Н.Р., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 439. тачке 2) и 3) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине у целини обе нижестепене пресуде и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање или пак да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Д., адв. Н.Р., је недозвољен.

Чланом 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП) такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, због повреде одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Према томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 439. тачке 2) и 3) ЗКП, при чему само формално означава ове повреде због којих је подношење захтева дозвољено, али исте образлаже тако што у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП наводи да критичном приликом окривљени није поступао као службено лице јер није био задужен конкретним предметима, чиме по оцени Врховног касационог суда оспорава чињенично стање у вези кривичног дела за које је окривљени осуђен правноснажном пресудом, док у односу на повреду закона из тачке 3) члана 439. ЗКП наводи да суд није ценио све олакшавајуће околности на страни окривљеног чиме практично указује на повреду члана 441. став 1. ЗКП и тиме оспорава чињенично стање у вези кривичне санкције изречене окривљеном, а

што све представља недозвољене законске разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости сходно члану 485. став 4. ЗКП.

Како, дакле, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости само формално означава повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено (члан 439. тачке 2) и 3) ЗКП), а суштински указује на недозвољене разлоге за подношење захтева - погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно разлоге који нису таксативно набројани у одредби члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.